

ת"פ 56320/12/17 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד יהושוע ברודשנדל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56320-12-17 מדינת ישראל נ' ברודשנדל

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	יהושוע ברודשנדל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד חיים שטייברגר
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם שלפניי הודה בהחזקת אגרופן שלא למטרה כשרה, בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מבלי שהורשע אך נקבעה אשמתו. מדובר בהחזקת אגרופן להגנה עצמית, שעה שהנאשם שהה בגן ציבורי.

מהלך הדיון

הצדדים הסכימו, כי הנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, כאשר שירות המבחן התבקש לבחון גם את שאלת ההרשעה, והמאשימה הודיעה כי תבחן את עמדתה לאחר קבלת התסקיר.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר בצעיר כבן 20, רווק, המתגורר לסירוגין בישראל ובארצות הברית, שם עובד במסגרת חברת בניה ונדל"ן משפחתית כמנהל. הנאשם נולד בישראל, והוא בן למשפחה ברוכת ילדים. חלק ממשפחתו נמצא בארץ וחלקה בחו"ל והוא בעל נתינות צרפתית, כשאינו אזרח ישראלי, וכן לדבריו, נמצא בתהליכי התאזרחות בארצות הברית. שירות המבחן מדווח על מסגרת משפחתית טובה ותומכת ועל התפתחות טבעית של הנאשם במסגרות הלימוד. למרבה הצער, בשנות העשרה המאוחרות של הנאשם, הוא אובחן כסובל מגידולים סרטניים בראשו, ומבעיות נוספות, בגינן לא התגייס לצבא, אך שימש כחובש והתנדב בתחום. הוא נמצא בטיפול רפואי ובמעקב, כאשר לדבריו, למצבו הרפואי, השפעה ישירה על מצבו הנפשי. הנאשם לקח אחריות על המעשים ואמר כי החזיק באגרופן בשל תחושת חוסר ביטחון, הואיל ובמסגרת תפקידו, היה אחראי על כספים. הוא הבין את הפסול שבמעשה.

עמוד 1

הנאשם טען, כי אינו פנוי לבצע של"ץ בשל מצבו התעסוקתי (בחו"ל) ובשל מצבו הרפואי, והביע חשש כי הרשעתו תפגע בסיכויי ההתאזרחות בארצות הברית. בשל כך, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית או בהמלצה לבטל את ההרשעה. יחד עם זאת הציע שירות המבחן, כי אם תיוותר אי-ההרשעה על כנה, יומלץ על הטלת התחייבות כספית.

טיעונים לעונש

עמדת המאשימה להרשעה ולהטלת מאסר בעבודות שירות. עמדת הסניגור היא להותרת אי-ההרשעה על כנה והטלת רכיב כספי, לנוכח נסיבותיו של הנאשם והאמור בתסקיר.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך חברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירה של החזקת אגרופן היא עבירה שהעונש הקבוע בצדה הוא עד 5 שנות מאסר ומשמעות הדבר היא, כי המחוקק ראה בחומרה מעשה שכזה, בין היתר בשל אופיו ההתקפי של האגרופן. בענייננו, "הגנה עצמית" איננה נסיבה שיכולה להיחשב למטרה כשרה, אך יכולה להיזקק לזכותו של הנאשם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת שנבעה מרצונו של הנאשם לשמור על עצמו ולהגן על עצמו; מדובר בנאשם בגיר שצריך היה להימנע מן המעשה ולהבין את הפסול שבו; הנזק הפוטנציאלי מהחזקת אגרופן עלול להיות משמעותי, אך בפועל לא נגרם נזק ממשי.

מדיניות הענישה הנוהגת - כאמור, המחוקק מייחס חשיבות וחומרה לעבירה זו, אם כי מנעד הענישה רחב ויכול לכלול גם של"ץ ולהסתיים במאסר ממש, לרבות מאסר קצר בעבודת שירות. ר' בהקשר זה: רע"פ 3446/10 **עבד אלחלים** נ' **מ"י** (מיום 6.4.2011), שם נמנע מבית המשפט מהרשעת אדם שהחזיק אגרופן ונדון לשל"ץ. הפסיקה אליה היפנה הסניגור ע"פ (י-ם) 13441-01-18 **מ"י** נ' **ארמוזה** (מיום 11.2.2019) אכן מאפשרת תוצאה של אי-הרשעה בהיעדר נזק קונקרטי. עם זאת, מדובר בפסק דין מנחה ולא בפסק דין מחייב, כהלכת בית המשפט העליון הנוגעת לשאלת ההרשעה או ביטולה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ ו/או מאסר על תנאי, ועד חודשי מאסר בודדים לרבות בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: שליחת הנאשם לעונש של מאסר או עבודות שירות אינה מידתית, וגם אינה מעשית לנוכח נסיבותיו; הנאשם נטל אחריות למעשים והסביר אותם וניתן להבין את הדברים; מדובר

בנאשם שנסיבותיו מורכבות כעולה מהתסקיר, ואין לו הרשעות קודמות.

אי הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. **לגבי התנאי הראשון**, על-פניו, מהפסיקה אליה הפנית (רע"פ 3446/10 האמור), ניתן לסיים הליך הנוגע להחזקת אגרופן גם ללא הרשעה בהתאם לנסיבותיו. **לגבי התנאי השני**, לא הוכח נזק קונקרטי, ואף שירות המבחן אינו ממליץ על-אי הרשעה. לפיכך, אני מורה על הרשעתו של הנאשם במיוחס לו.

המיקום במתחם - במכלול השיקולים, יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם, ולטעמי עצם ההרשעה מהווה שיקול בכך.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את עבירה בה הורשע במשך שלוש שנים מהיום;
- ב. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.10.2019 או שבוע מאסר תמורתו אם לא ישולם. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.